בית ישראל (רוז'ין) — ראה

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה כתי' שויתי ה' לנגדי תמיד. אומר אני שמחויב כ"א לראות חיות השי"ת בכל הדברים. דהיינו בהרע וגם בכל התאוות צריך לידע שמלכותו בכל משלה. כדאיתא בכל יום יצרו של אדם מתגבר עלי' והקב"ה עוזרו. אומר אני שהקב"ה ברא את העולם בז' מדות. והן ששת ימי המעשה. לך ה' הגדולה והגבורה והת"ת וכו' יש אהבה זרה ר"ל ויראת ה' ויראה זרה ר"ל. וכן מדת נצחון ג"כ ויבחר בטוב. וכ"ד נמשך מחיות השי"ת כי בלתי חיות השי"ת הי' נמאס ומאוס. ולא הי' שוה תאוה לזה. ע"כ צריך לבחור בטוב. והעצה לזה לך ה' הגדולה. והמתנשא לכל לראש. שצריך לבוא לאמונה. כי כשמאמין שמכה"כ ומלכותו בכל משלה אזי יבחר בהטוב. וזשה"כ ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. ע"כ צריך לראות בכ"ד אנכי וכתי' לה' הארץ ומלואה. גם השמים שמים לה' והארץ נתן לבנ"א והקשו חז"ל דסתרי אהדדי ותירצו כאן קודם ברכה כאן לאחר ברכה. אומר אני כשאדם עובד ה' בכל דבר דהיינו באכילה ושתי' כדי שיהי' לו כת לעבוד את ה'. הגם שיש כוונות אחרות רק באם שיעבוד עכ"פ בזה האופן. ותות"פ בוודאי צריך שיהי' לשמו ית' ומשא ומתן כדי שיתן צדקה. וזהו בכל דרכך דעהו והוא ממשיך ברכאין לעלמא וזהו לאחר ברכה. והארץ נתן לבנ"א אבל באם שיעשה הכל לשם תאוה ח"ו הוא נרגן מפריד אלוף כי כל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה כאלו גוזל אבי' ואמו כי הכל עושה להנאתו. ואינו ממשיך שפע והוא חבר לאיש משחית היינו שהשפע היורדת מלמעלה נותנת כח להקליפות והוא נרגן מפריד אלוף ויראה האדם לבחור בטוב וזהו שויתי ה' לנגדי תמיד שיראה האדם חסד השי"ת בכל הדברים וזהו ראה אנכי ויעזור לנו השי"ת ואתם הדביקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום.

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעון. איתא באוה"ח כשישראל שומרין המצות אז הברכה אור מצוה גוררת מצוה. אומר אני כשאדם עובד את השי"ת בל"ש פני' אז מקבל השפע בלי יסורים אבל כשאינו נקי מפניות ח"ו הוא מוכרח לקבל יסורים והשפע הולכת אליו בתוך לבושים כשם שהוא מלביש א"ע בעוה"ז כך השפע הולכת אליו בצימצומים אף שהשפעה הולכת מלמעלה בחסדי השי"ת רק מלמטה נעשה הצימצום וזהו שאה"כ אל זועם בכל יום הגם שבחי' אל היא חסד כדכתי' חסד אל כל היום רק שלמטה נעשה זועם כי שמש ומגן ה' אלקים כשם שא"א להסתכל בשמש רק דרך המגן כך השפע יורדת ע"י צימצומים וע"כ מקבל יסורים והעצה לזה זבחי אלקים רוח נשברה כשאדם משבר את לבו לפני השי"ת הוא זובח מדת אלקים בחי' מדה"ד כי קרוב ה' היינו מדה"ר לנשברי לב: